

LUYỆN TẬP THAO TÁC LẬP LUẬN PHÂN TÍCH

(Về xã hội)

KẾT QUẢ CẦN ĐẠT

- Có kĩ năng phân tích.
- Biết vận dụng kĩ năng này vào việc viết đoạn văn phân tích một vấn đề xã hội.

1. Đọc các đoạn trích sau và cho biết thao tác phân tích cụ thể trong đó :

GIÁ NGƯỜI

Giá người là một vật kiếm được bởi sự coi trọng của người khác. Phàm người ai cũng thích có giá ; mà nói chung ai cũng có lúc được có giá. Giá người, ai cũng có ; mà rộng hay hẹp, lâu hay ngắn, thì đó là chỗ người ta hơn kém nhau.

Trong nhà người ốm thì ông thầy thuốc có giá ; trong đám hội chùa thì ông sư có giá ; trong bàn xóc đĩa thì ông mở bát⁽¹⁾ có giá ; trong đám mổ lợn thì ông cầm dao bầu có giá ; sông to sóng cả, khách lạ giời chiều, bến vắng đò thưa, một chiếc thuyền nan, thì cô lái có giá. Đình đám ai, giá người ấy ; giá ai, đình đám ấy. Giá ông mở bát chỉ trong bàn xóc đĩa ; ngoài bàn xóc đĩa, ông mở bát không có giá. Xóc đĩa đã tan bàn, thì hết giá ông mở bát. Giá ông cầm dao bầu, chỉ trong đám mổ lợn ; ngoài đám mổ lợn, ông dao bầu không có giá. Thịt lợn đã lên đĩa, cũng hết giá ông dao bầu. Mấy cái kia đại khái cũng như thế. Dẫu rộng, hẹp, lâu, chóng, hoặc có hơn kém nhau ít nhiều, nhưng tự người quân tử coi xem, chỉ như thanh đóm ướt tấm dẫu tây, sáng không được là bao nhiêu mà thì giờ rất ngắn ngủi. Ông Mạnh Tử thưa vua Tề Tuyên có nói rằng : "Xin vua đừng thích cái sự mạnh bạo nhỏ". Ta cũng muốn người đời đừng thích cái giá nhỏ.

(Theo Tản Đà)

HỌC VẤN VÀ VĂN HOÁ

Xin đừng vội nghĩ cứ có học vấn, bằng cấp cao là nghiêm nhiên trở thành người có văn hoá. Trình độ tri thức văn hoá cũng chỉ mới là tiền đề. Nếu sự

(1) Ông mở bát : người mở cái bát để xem quân xúc xác hiện ra mặt nào trong bàn chơi xóc đĩa.

rèn luyện nhân cách kém thì tiềm năng hiểu biết đó dễ tạo nên thói hợm hĩnh, khinh đời ; phong cách sống càng xấu đi, càng giảm tính chất văn hoá. Trong thực tế, ta thấy không hiếm những người có học mà phong cách sống lại trái ngược. Họ mở miệng là văng tục, nói câu nào cũng đều có kèm từ không đẹp. Mặt vênh vênh váo váo, coi khinh hết thầy mọi người. Trò chuyện với ai thì bao giờ cũng hiểu thắng, nói lấy được, nhưng khi gặp khó khăn thì chùn bước, thoái thác trách nhiệm. Trong lúc đó, có người học hành chưa nhiều, chưa có học hàm học vị gì nhưng khiêm tốn, lịch sự, biết điều trong giao tiếp, khéo léo và khôn ngoan trong cách ứng xử trước mọi tình huống của cuộc sống. Rõ ràng chất văn hoá trong phong cách sống phụ thuộc nhiều vào ý thức tu dưỡng tính nết, học tập trường đời và kết quả giáo dục của gia đình.

Tất nhiên, tác động của trình độ học vấn đến sự nâng cao phong cách văn hoá của một người rất lớn. Cách suy nghĩ, cách giải quyết mâu thuẫn, sự ước mơ, kì vọng và sự trau dồi lí tưởng có liên quan mật thiết đến tiềm năng hiểu biết. Đa số những người có học vấn cao thường có phong cách sống đẹp. Không thể phủ nhận thực tế đó, chỉ có điều cần nhớ là trình độ học vấn và phong cách sống văn hoá không phải lúc nào cũng đi đôi với nhau.

(Theo Trường Giang)

2. Viết đoạn văn phân tích theo các đề sau :

Đề 1. Viết đoạn văn bàn về được và mất trong cuộc sống.

Gợi ý : Được và mất trong cuộc sống không tách rời nhau. Muốn học giỏi, phải mất công học tập ; muốn có bạn phải biết quý trọng bạn,... Không ai được mà không mất gì và cái có được không phải là có mãi. Có khi được mà lại là mất, có khi mất mà lại được. Vậy hãy phân tích để thấy những cái được và những cái mất ở đời, từ đó có thái độ đúng đắn đối với cuộc sống.

Đề 2. Viết đoạn văn phân tích mối quan hệ giữa bộ phận và toàn thể.

Gợi ý : Phật tổ Thích Ca Mâu Ni có lần hỏi đệ tử : Làm thế nào để một giọt nước không bị khô mất ? Các đệ tử suy nghĩ mãi mà không tìm ra giải pháp. Cuối cùng Phật tổ trả lời : Hãy đem nó về với sông, hồ, biển cả. Cũng từ gợi ý đó có thể suy ra : Từng cá nhân thì yếu đuối, nhưng hoà mình vào tập thể thì lại có sức mạnh.